

Oslo 27.06.02

Det kongelige Miljøverndepartement
Pb. 8013 Dep
0030 Oslo

HØRINGSUTTALELSE TIL NOU 2002:1 *FORTID FORMER FRAMTID*

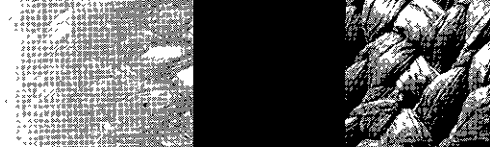
Innledning

Norges Husflidslag vil innledningsvis få uttrykke glede over at kulturminnevernet er satt i fokus på den politiske dagsorden. Vi vil også gratulere utvalget med gjennomføringen av en utfordrende og viktig oppgave. Norges Husflidslag har store forventninger til den videre debatten og den kommende Stortingsmeldingen. Vi stiller oss i den anledning gjerne til rådighet for Departementet om det er ønskelig å benytte den kompetanse, erfaring og det nettverk organisasjonen har.

Vi ønsker å peke på noen hovedmomenter som ligger vårt hjerte nærmest før vi går inn på den oppsatte høringsdisposisjonen. Norges Husflidslag savner en klar definisjon av begrepet *kulturminne*. I utredningen har begrepet etter vårt syn fått en for sterk betoning av bygninger og bygningsvern. Vi anser det som selvfølgelig at også hverdagens bruksgjenstander – dagliglivets kulturminner og tekstilarven inkluderes kulturminnebegrepet. Dette er gjennomgående svakt formulert. Vi vil også peke på den immaterielle kulturarven, enkelte håndverkskunnskaper og kompetanse representerer i seg selv kulturminner. Videre har vi behov for å peke på utredningens definisjon av kulturmiljøer s. 42, "*Kulturmiljøer er både fysiske og sosiale miljøer.*" Når en leser utredningen kan det ofte synes som om kulturmiljø kun er et fysisk miljø – dette vil vi sterkt imøtegå. Generelt savner vi også en tydeligere sammenheng mellom visjonen/målene - og de mange gode tiltakene.

Norges Husflidslag er tilfredse med at det frivillige apparatet er viet et eget kapittel og at utvalgets flertall gir til uttrykk forståelse for den viktige samfunnsrolle det frivillige spiller i arbeidet med vern, formidling og videreføring av kulturminnevernet.

Vi har forståelse for at Departementet ønsker å få supplerende innspill med tanke på det videre arbeidet, men vi vil likevel ikke legge skjul på at vi ikke er helt komfortable med måten høringssvaret skal gis på. Enkelte momenter blir på denne måten noe vanskelige å få frem.

Pkt. 1 Utredningens mål, strategier og innsatsområder som grunnlag for den fremtidsrettet kulturminnepolitikken.

- Favner utredningens mål, strategier og innsatsområder hovedelementene i det som bør bli den nye og fremtidsrettede kulturminnepolitikken ?

Vi kan *ikke* se at dette er tilfelle.

Ved lesing av utredningen oppleves både definisjoner, rammer og mål ikke på noen måte utfyllende med tanke på hele kulturminnefeltet. Kulturminnestafetten i 1997 slo fast at *håndverket* er en del av kulturminnet, dette aspektet er så å si fraværende i utredningen. I utredningens del I finner vi gode henvisninger til mangfoldet i kulturarven, men vi kan ikke se at dette blir fulgt opp i utredningens del II. Vi etterlyser både drøftinger, mål og tiltak for å ivareta *vår tekstile kulturarv og vår gjenstandsarv* bestående av mindre bruksgjenstander.

Utredningen inneholder en rekke tiltak for det fremtidige arbeidet, noe som er både nødvendig og bra. Når vi ser disse i sammenheng med visjonen for det fremtidige kulturminnevern arbeidet og de 5 mål som er satt opp for dette (s.33) mener vi langt på vei at disse ikke er tydelige nok og til dels er de ikke resultatmessig målbare. Vi mener at de preges av for generelle og tildels ukare formuleringer. Vi savner at visjonen for kulturminnevernet i Norge også har vyer for *videreutvikling*, ikke kun utvikling av arbeidsfeltet.

- Er det noe som er uaktuelt eller mindre interessant å arbeide videre med i oppfølgingen av utredningen ?

Norges Husflidslag vil som en frivillig organisasjon innenfor husflid og håndverksområdet begrense vårt engasjement på områder som ligger utenfor vårt virksomhetsfelt.

Det betyr ikke at vi av den grunn vil peke ut områder av mindre viktighet enn andre innenfor kulturvernet.

Mangfoldet er en helt nødvendig faktor i dette landskapet og styrker feltet gjensidig.

Vi kan derfor ikke se at utredningen gir grunnlag for en nedprioritering av enkelte deler av kulturvernet.

- Hva er de største mulighetene – og eventuelt truslene – for framtidens kulturminnepolitikk ?

Mulighetene:

De største mulighetene ligger i et økende folkelig engasjement innenfor området og økt kompetanse i lokalmiljøet.

Gledelig er det også at de politiske organer har tatt fatt i dette feltet og at det er en økende forståelse for områdets betydning både i forvaltningen og på det politiske beslutningsnivå.

Trusler:

Feltet preges dog fremdeles av å være lite og ansvaret er spredd på flere departement og avdelinger i alle forvaltningsnivåer. Arbeidet på feltet preges av kortsiktige beslutninger og mangel på overordnede mål.

Dette er en trussel for arbeidet da det bidrar til en tilsløring og usikkerhet hos de frivillige aktørene. Det er rett og slett vanskelig å finne frem eller skaffe seg en oversikt. En opprydding og tydeliggjøring av det offentlige kulturminnevernet vil styrke arbeidet betraktelig.

Norges Husflidslag vil hilse velkommen en samordning av de berørte departementenes ansvarsområder.

Pkt 2 Hvordan legge til rette for aktiv bruk og ivaretagelse av mangfoldet i kulturarven ?

Åpenhet og tydelige prioriteringer fra det offentliges side og en vilje til å spille på lag med de frivillige aktørene.

Det eksisterer et stort folkelig engasjement på området, forutsetningene for å fremme dette er respekt for den lokale kunnskap, vilje til å se dette i en også politisk sammenheng, og trekke det frivillige apparatet med i beslutningsprosessen.

Bare gjennom formidling og spredning av kunnskap vil en økt bevissthet ha muligheter til å vokse frem.

Vi vil sitere utredningen s.30 der det står; *"En forutsetning for at mange skal få anledning til å ta kulturminnene i bruk og utvikle en interesse for dem er at de blir bedre tilpasset vår egen tid. En betingelse for bedre forvaltning av kulturminnene er at verdiene de representerer blir tilpasset det folk forbinder med et moderne liv, og tilrettelegging for at den generelle interessen folk har for kulturminner kan omsettes til praktisk bruk."*

Norges Husflidslag har igangsatt en prosess blant sine 22.000 medlemmer hvor en ber om at de drøfter hvilket ansvar og rolle organisasjonen lokalt kan ta for sitt bostedsutvikling.

Norges Husflidslag kan også bidra med materialkompetanse som er relevant for andre fagområder i forhold til varighetsaspektet ved et produkt.

- Hvordan bør kulturminnepolitikken legge til rette for å skape interesse og engasjement for kulturarven ?

Gjennom levende formidling til folk der de ferdes.

Gjennom tilstrekkelig økonomisk handlingsrom og anerkjennelse av fagkunnskap og lokalt dugnadsarbeid.

Bedre tilrettelegging av håndverksfaget som ressurs for historieformidling, for vedlikeholdsbehovet og videreutviklingsmulighetene av våre kulturminner.

Den økologiske tenking og ressursforvaltning som ligger nedfelt i håndverkskunnskapen vil både møte interesse og forståelse i vårt moderne samfunn. Men den må anskueliggjøres.

Kunnskap om kulturarven bør gå som en rød tråd gjennom hele skoleverket, men ikke kun i form av teori. Det er gjennom egne erfaringer, gjennom det å gjøre at inntrykk fester seg og er med på å danne grunnlag for senere verdivalg. Folks bevissthet og kunnskap om hva som er innholdet i kulturarven vår må styrkes. Dagliglivets kulturminner er like viktige for vår historiedannelse som de store nasjonale klenodiene som folk flest ser og kjenner til.

Norges Husflidslag ønsker å bidra med sin kompetanse på dette området.

Det kan skje ved samarbeid med museene, kulturskolen eller skoleverket generelt.

- Hvilke virkemidler er de mest sentrale i forhold til å få en god forvaltning av mangfoldet i kulturarven – og slik at langt flere kan få en større bevissthet om kulturminneverdiene når de skal velge ?

Formidling, økonomi og prioritering.

Ved en bred formidling både fra det offentliges side og fra det frivillige apparatet vil kulturminnevernet få en større plass i folks bevissthet. Dette fordrer et styrket økonomisk handlingsom for å kunne gjennomføres. Fagfeltet har et betydelig økonomisk behov som ikke er ivarettatt i dag. Det er nødvendig med et langsiktig perspektiv i vernearbeidet. Fagfeltet har behov for et verktøy for å kunne foreta prioriteringer i det til enhver tid pågående arbeidet slik at en i ettertid har sikret en sammenheng og et systematisk spor – og motvirker at samfunnet sitter igjen med tilfeldige fragmenter av gårdsdagens kulturelle uttrykk.

- Hvilke muligheter ligger i plan og bygningsloven for å ivareta kulturminneverdier, og hvilke muligheter ligger i den rollen og ansvaret blant annet kommunene har i forhold til disse verdiene ?

Plan- og bygningsloven gir kommunene virkemidler innenfor *et avgrenset område av kulturminnevernet*, men det er en rekke felt som ikke omfattes av denne. Vi vil nevne noen eksempler; Vern og bevaring av *løse gjenstander inklusiv tekstiler, interiører* og andre mindre bruksting. *Kunnskap og kompetanse* innenfor våre håndverkstradisjoner er et annet felt. Vi kommer til kort også med bygningsbevaringen om ikke restaurerings- og nødvendig vedlikeholdskompetanse finnes.

- Hvordan kan kulturminner og kulturmiljøer knytte urfolk, nasjonale minoriteter og nye innvandrergupper i en større grad til en del av den samlede kulturminnepolitikken ?

Ved en gjensidig utveksling av kunnskap om og ferdigheter i respektive kulturminner. Gjennom kulturelle likheter og møtepunkter vil en trekke gruppene nærmere hverandre. Dette ikke for å reduserer den enkelte gruppes egenart, men for å bidra til gjensidig respekt og likeverd. Innenfor det frivillige organisasjonsapparatet og i studieforbundsregi finnes i dag lokalt iverksatte tiltak for nettopp å bidra til en gjensidig kunnskapsutveksling. Det vil også være behov for enkelte særbestemmelser som sikrer at disse gruppernes kulturminner får den samme aktpågivenhet som storsamfunnets kulturminner.

Pkt 3 Kulturminner og kulturmiljøer som grunnlag for verdiskaping.

Verdien av kulturminnene og kulturmiljøene er vanskelige å tallfeste, tilsvarende som å tallfeste verdien av kunnskap, uttrykket i kroner og øre. Men det er viktig å få frem at kulturminnene, i hvert fall en del av dem, også har en økonomisk inntektside, som riktignok ofte manifesteres indirekte gjennom ringvirkninger. God kunnskap om våre kulturminner og kulturarv kan omsettes gjennom kreative prosesser til moderne håndverksprodukter med særpreg. Produkter som representerer en verdi og en identitet både for produsent og for avtaker. Et godt eksempel er stikkebedriften Oleanna.

Dette må imidlertid ikke være et kriterium for prioritering mellom kulturminnene. Vi har dem ikke i første rekke for å tjene penger, men for å øke vår kunnskap og det er her verdiskapingen

i første rekke ligger. Vi har også et kollektivt ansvar overfor fremtidens samfunn og mennesker.

Det individuelle engasjementet er det grunnleggende i alt kulturvern. Engasjement i seg selv er verdiskapende, om enn ikke sett i en entydig økonomisk kost-nytte sammenheng.

Vi savner imidlertid en drøfting av de konsekvenser som oppstår dersom det offentlige ikke går inn med midler og kompetanse. Hvilke problemer vil vi da stå overfor i dag, og i nær fremtid med tanke på bevaring av vår fellesarv.

Utredningen mangler også en drøfting av hvordan økonomiske midler i dag blir brukt, og er svak på en drøfting av alternativ bruk av midler, hvordan blir mer kostnadseffektiv og hvordan dagens midler eventuelt kan brukes for å utløse ytterligere verdiskaping.

Norges Husflidslag vil benytte anledningen til å gratulere med opprettelsen av Kulturminnefondet. Vi forventer at arbeidet med å få på plass kriterier for tildelinger fra fondet, samt arbeidet med å øke dets størrelse gis høy prioritet. Det er viktig at dette arbeidet ikke skjer adskilt fra arbeidet med utredningens høringssvar da det i disse vil ligge en mengde signaler som vil ha betydning for utformingen av kriterier og organisering av Kulturminnefondet.

Pkt 4 Eiernes og brukernes rolle og situasjon i kulturminnearbeidet.

Tilgjengelighet, ivaretagelse og eventuelt utvikling er viktigere enn formelt eierskap.

Vi ser det som vesentlig at samfunnet må sikre at fellesskapet får den bruk og nytte av kulturminnene som det trenger. Offentlig eierskap er ikke nødvendigvis en garanti for at dette skjer. Norges Husflidslag støtter helt og fullt forslaget til forenkling av prosedyrer knyttet til eierskap.

For å styrke det brede folkelige engasjement rundt kulturminnene, tror vi det er klok politikk at venneforeninger o.l. rundt kulturminner støttes og oppmuntres eventuelt også å ta eier/rettighetshaverrollen og disposisjonsansvaret for kulturminnene.

Uansett hvem som har eieransvar og/eller disposisjonsansvaret, er det i samfunnets interesser at både økonomi og kompetanse sikres og utvikles.

Etter vår mening er utgangspunktet at samfunnet må sikre at fellesskapet og fremtiden får den bruk og nytte av kulturminnene som det trenger, uavhengig av hvem som innehar det formelle eierskapet.

Norges Husflidslag er enige i flertallets drøfting av hvor sammensatt eierbegrepet er. Eiere er en svært uensartet gruppe, men kan ha det til felles at det å eie kulturminner innebærer en ekstra forpliktelse, ikke bare økonomisk, men at man forvalter en ressurs for hele samfunnet og for ettertiden. Det er nødvendig å legge forholdene til rette for at dette ikke blir en belastning for den enkelte eier.

Pkt 5 Partnerskap og samarbeide

Vi er meget glade for at utvalget har funnet det riktig og viktig å vie et eget kapittel til det frivillige arbeidet. Det finnes en rekke gode og vellykkede eksempler på at det frivillige organisasjonsapparatet er fullt ut i stand til å gjennomføre viktige arrangement og

dugnadsinnsats (Restaureringen av Sinjarheim i Aurlandsdalen , Kulturminnestafetten i 1997 m.fl.) og derigjennom bistå det offentlige på nasjonalt nivå.

Vi vil gå så langt som å hevde at det offentlige er avhengig av det frivillige apparatet for å få gjennomslagskraft for sine tiltak. Vi ønsker i denne sammenhengen å peke på flertallets uttalelser på s.74 " *utvalgets flertall anbefaler at staten i sterkere grad legger til rette for at frivillige kan spille en aktiv rolle i arbeidet med hele det kulturhistoriske tidsspennet, og med det mangfoldet som kulturminner og kulturmiljøer representerer.* "

Vi siterer videre. " *de(sentrale organisasjoner) har både vært pådrivere og premissleverandører i politikken, og samarbeids- og alliansepartnere overfor den offentlige kulturminneforvaltningen* ".

Disse synspunktene støtter Norges Husflidslag fullt ut.

Vi vil også slutte oss til anbefalingen av en forenkling av rapporteringsrutinene, alt for mye verdifull tid går med til dette arbeidet.

Vi kan ikke la være å uttrykke vår forbauselse over at Norges Husflidslag er utelatt i rammen på s. 75. Norges Husflidslag ble stiftet i 1910 og har i dag ca 22.000 medlemmer fordelt på ca 400 lokal- og fylkeslag og gjennomfører ca 60.000 kurstimer pr år. Organisasjonen har ansatte fagkonsulenter i alle fylker unntatt Oslo, vi gir ut tidsskriftet Norsk Husflid samt temahefter rettet mot barn og unge.

Det er en forutsetning for gjennomføring av størsteparten av utvalgets foreslåtte tiltak at det offentlige og det frivillige apparatet utvikler og viderefører det eksisterende samarbeidet. Men det er like fullt en forutsetning at dette ikke på noe vis blir en sovepute for det offentlige i den tro at arbeidet gjøres av engasjerte dugnadsfolk. Et vellykket partnerskap baserer seg på gjensidig respekt og tillit.

Pkt 6 Kompetanseoppbygging og utdanning

Utvalgets flertall slår fast i første setning i kapittel 11, " *Kunnskap er grunnleggende for å kunne ta vare på kulturminner og kulturmiljøer. Kunnskap skaper interesse, engasjement og aktivitet i alle aldersgrupper.* – og videre siterer vi; " *Utvalgets flertall mener at en bred satsning på utdanning, kunnskapsformidling og formidling med god kvalitet vil være avgjørende for å kunne møte framtidens utfordringer på kulturminnefeltet.* "

Norges Husflidslag gir sin tilslutning til de foreslåtte tiltakene.

Kulturminner er pr. tradisjon knyttet til beviselige, fysiske spor.

Kulturminner må også sees i sammenheng med kunnskap og kompetanse. Det immaterielle kulturvernet er en forutsetning for det materielle. Mister vi det sitter vi igjen med kun en estetisk opplevelse – uten kunnskap og forståelse for sammenhengen, ingen hensikt.

Norges Husflidslag er den største kurstilbyder innenfor håndverk i Norge. Norges Husflidslag ønsker å tilby skreddersydde kurs til forvaltere av kulturminnearven. Både enkeltkurs og påbyggingskurs i form av moduler. Dette kan tilbys lokalt.

- Hvordan bør registre og overvåkningsmulighetene for kulturminner og kulturmiljøer videreutvikles for å møte dagens og framtidens utfordringer ?

Der vil vi peke på at en rekke av de foreslåtte tiltakene er allerede iverksatt innenfor deler av det frivillige apparatet og studieforbundene, eller at forholdene ligger meget godt til rette for å

starte dem opp på kort varsel. Folkekulturforbundet har gjennom sitt arbeid i prosjektet ”Fra studiering til fagbrev” skaffet seg en god oversikt over utdanningsmulighetene for visse håndverksfag i den videregående skolen.

Vi vil også nevne databasen Norsk håndverksutvikling har opparbeidet for å skaffe en oversikt over håndverkskunnskap og produsenter rundt i landet. Norges Husflidslag sitter med et godt nettverk i så måte via medlemsgruppen yrkesaktive ”husflidshåndverkere”. Flere av de frivillige organisasjonene og studieforbundene har over lengre tid opparbeidet gode registre over utøver, kompetanse og områder innenfor kulturminnene hvor det er svak ivaretagelse fra det offentlige side.

Ved å samle inn og systematisere disse vil det kunne danne grunnlaget for en landsomfattende database. Norges Husflidslag kan være koordinator for en database over nisjeprodukter (foreslått tiltak s.126) I hovedsak må denne typen registre være komplette, oversiktlige og enkelt tilgjengelige. Norges Husflidslag støtter anbefalingene fra utvalgets flertall.

- Behov og muligheten for å øke bevisstheten om kulturminner i skolen. Behov og muligheter for kulturminnerelatert utdanning og etterutdanning på universitet/høgskoler.

Behovet for en styrking og utbygging av mulighetene for håndverksfaglig utdanning i den videregående skole og på høghskolenivå er i høyeste grad til stede. Gjennom det siste tiårets skolereformer har fagområdet blitt marginalisert i det offentlige utdanningssystemet.

Det ligger utvilsomt rike muligheter i L97 for å formidle tema kulturminner i grunnskolen. Men dette er avhengig av at det finnes gode læremidler tilgjengelig.

En forutsetning er også at temaene kulturminne og kulturarv inngår som en del av lærerutdanningen, både den allmennfaglige og i faglærerutdanningen for estetiske fag.

Vi vil også understreke at teori alene er ikke nok. I faget kunst og håndverk er det mulig å legge grunnlaget for en fremtidig forståelse av hva håndverk og håndverks kompetanse er – men da må faget gis ressurser *som muliggjør en praktisk håndverksundervisning*. Dette er mangelfullt i dagens skole. Vi viser til vedlagte resolusjon vedtatt på Norges Husflidslags landsmøte 8.juni 2002.

Norges Husflidslag vil også understreke at med dagens situasjon er også *selve håndverket, innenfor deler av fagfeltet et eget kulturminne*. Dette gjelder flere teknikker og kunnskapsområder innenfor materialene tre og tekstil. Vi kan nevne tekstilteknikkene sprang og nålebinding som konkrete eksempler.

Den videregående skole har gjennomgått store endringer etter Reform 94. Norges Husflidslag ser med bekymring på den plass håndverksfagene har fått. Det er få tilbud, enkelte fylker har så og si ikke tilbud i hele tatt. Det er problemer med å skaffe lærlingplasser og den økonomiske ordningen knyttet til lærlingutdanningen er nylig avkortet. Dette er meget uheldig for håndverksfagene.

Disse forholdene vil kunne føre til at samfunnet mister verdifull håndverkskunnskap og kompetanse. Dette er svært alvorlig sett i lys av kulturminners bevaring og utviklings behov. Vi vil spesielt peke på den akutte mangel på kompetanse innefor tekstil. Pr. dags dato finnes ingen egen tekstilkonservatorutdanning i Norge. Skal en få til en endring er det helt nødvendig med et bredt samarbeid mellom Miljøverndepartementet og Utdannings- og forskningsdepartementet.

- Behov og muligheter for kunnskapsoppbygging gjennom forskning og utviklingsmulighet

I denne sammenheng vil vi *understreke viktigheten av dokumentasjon av handlingsbåren kunnskap, arbeidsteknikker etc.* Her er behovet stort. Forskningen må som annen forskning også ha et formidlingsperspektiv som gjør at eiere, rettighetshavere og alle med et forvaltningsansvar av kulturminner vet mer om hva som er god ivaretagelse av disse.

- Behov og muligheter for håndverker- og konservatorkompetanse – utdanning, nettverk/samarbeid og samordning.

Det er utvilsomt et meget stort behov for samordning og deling av kunnskap og kompetanse på dette området. Det er behov for å opprette nye tilbud og ikke minst opprettholde de få som eksisterer. Vi viser til det vi tidligere har sagt vedr. mangel på en tekstilkonservator utdanning

Vi vil også trekke frem den udokumenterte realkompetanse som finnes hos mange frivillige og andre som har fått sin opplæring gjennom den handlingsbårende kunnskapen. En bør trekke inn studieforbundene i arbeidet med en kompetansesamordning da svært mye av kunnskapsformidlingen innen praktisk kulturvern skjer der. Folkekulturforbundet er et godt eksempel.

Et virkemiddel for å sikre realkompetansen vil være gode systemer for å dokumentere den. kan nettopp være gjennom nettverk/samarbeid og samordning overfor andre aktører i samme eller tilgrensende fagområder. Ved en delegering av forvaltningsmyndighet til kommunene vel det være nødvendig å etablere et nettverk som kompetansebase for kommunene.

Pkt 7 Mindretallets særmerknad

Innledningsvis vil vi gi uttrykk for en positive holdning til at særmerkningen er tatt med i utredningen. Mindretallet peker på en rekke områder hvor drøftingen av konsekvensene ved de foreslåtte tiltakene er svake eller utelatt. Dette er tanker vi kjenner oss igjen i etter gjennomlesing av utredningen. Videre er vi enige med mindretallet i at utredningen gjennomgående er lite problematiserende. Norges Husflidslag ser det som viktig for det videre arbeidet at også mindretallets synspunkter er med på å nyansere debatten.

Pkt 8 Kommuneprosjektet

Oppgavefordelingen mellom de tre offentlige forvaltningsleddene mangler politisk avklaring, og det er en del forutsetninger som *må* være på plass før kommunene får utvidede fullmakter.

Erfaringen så langt er varierende mht hvilken forståelse de frivillige organisasjoner opplever at de møter i den kommunale forvaltningen. Det er også stor variasjon i hvordan en opplever at den enkelte kommune innehar den nødvendige kompetanse og kunnskap om kulturminnefeltet. Ikke sjelden får denne en "slagside" alt etter kommunalt ansattes eget

interesse og kunnskapsfelt. Dermed kan en enkelt frivillig organisasjon oppleve å bli neglisjert og bevisst tilsidesatt i sin kommune. Norges Husflidslag er av den oppfatning at det ikke er mulig eller tjenelig at den enkelte kommune skal besitte kompetanse om hele kulturminnefeltet, og vi støtter utvalgets flertall som anbefaler *at kommunene må sikres tilgang på kompetanse og at en utvikler regionale kompetanse sentra.*

Norges Husflidslag anbefaler vår ordning med fagkonsulenter i hvert fylke. Disse er til stor hjelp for aktørene i kommunene og i lokallagene. Vi viser også til vår uttalelse under pkt 5 om Partnerskap og samarbeide.

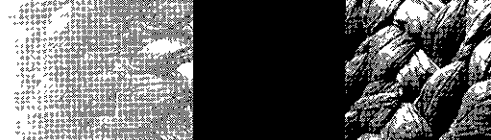
Med vennlig hilsen
Norges Husflidslag

Tove Gulsvik
Adm.direktør

Solveig Torgersen Grønder
Informasjonskonsulent

Vedlegg: Faktaark om Norges Husflidslag
Resolusjon vedtatt på Landsmøtet juni 2002.

Fakta om Norges Husflidslag

Norges Husflidslag er en kulturorganisasjon som har til hovedoppgave å styrke den levende husflids-tradisjonen i Norge ved å organisere aktiviteter og tiltak som utvikler husflidsfaglig interesse og kunnskap, produksjon og omsetning.

Medlemmene av Norges Husflidslag er bl.a. enkeltpersoner som har husflid som interessefelt. Disse er organisert i lokale lag og representerer den frivillige delen av organisasjonen. Andre medlemmer er husflidsutsalgs som helt eller delvis eies av husflidslag og husflidshåndverkere som er produsenter. Disse representerer næringsiden av organisasjonens virksomhet.

Norges Husflidslag arbeider med formidling av husflids- og håndverkstradisjoner - først og fremst gjennom opplæring. Vi er den største voksen-opplæringsaktøren på feltet med ca 60 000 undervisningstimer i året. Vi gir ut kulturtidsskriftet Norsk Husflid, registrerer gjenstander, holder utstillinger og gir ut fagbøker og -hefter.

Satsingsområdene i 2001 har vært barn og unge, prosjektet 2000 og TRE hvor materialet tre er satt i fokus og merkevarebygging for husflidsutvalgene. Norges Husflidslag har en økologisk profil der naturprodukter står i sentrum.

Norges Husflidslag har ansatte konsulenter i 18 fylker til sammen 19 ansatte. Sekretariatet og redaksjonen til sammen 11 ansatte leier kontorer i Kirkegt. 32 i Oslo.

Antall medlemmer ved årets slutt 21 972 fordelt på 387 lokallag, 170 håndverkere i 9 håndverkerlag og 38 husflidsutsalgs. Medlemstallet er stigende.

Styret og ledelse Styret

September 2002 - juni 2004

Signe Sollien Haugå – leder – Aust Agder

Svein Rød – nestleder – Østfold

Eva Ramstad – Sogn og Fjordane

Grete Seppola - Troms

Mona Garborg – Buskerud

Rita Vistad - Buskerud

Randi Hole – Møre og Romsdal

Varamedlemmer

1. Anne Holt Larsen - Rogaland

2. Berit Kvammen - Troms

3. Berit Storli – Sør Trøndelag

Administrerende direktør

Tove Gulsvik

Organisasjonen drives etter en sektormodell med 5 sektorer. Alle ansatte er fordelt på sektorene. Hver sektor har en leder.

- Sektor for Administrasjon
- Sektor for Håndverksutvikling
- Sektor for Organisasjons- og medlemsutvikling
- Sektor for Salg- og markedsprofilering
- Sektor for Næringsutvikling

Informasjonskonsulent

Solveig Torgersen Grinder

Økonomi

Omsetning i 2001 ca 20,5 mill kroner.

Ugivelser:

Kulturtidsskriftet Norsk Husflid 6 ganger pr. år.

Medlemsbulletin Primstaven 4 ganger pr. år

Kursvirksomhet

Medlem av studieforbundet

Folkekulturforbundet og gjennom dette arrangeres årlig ca 3000 kurs.

Norges Husflidslag er medeier og driver av kurssenteret Holmen Gård i Gjerstad kommune i Aust-Agder.

Hjemmeside: www.husflid.no

Kontakt oss:

Telefon 22 00 87 00

Faks 22 00 87 50

Adresse: Kirkegt 32, 0104 Oslo

E-post: post@husflid.no

Til

Det Kongelige Utdannings og Forskningsdepartement.
v/ Statsråd Kristin Clemet
Postboks 8119 Dep
0032 Oslo

RESOLUSJON FRA LANDSMØTET I NORGES HUSFLIDSLAGS LANDSMØTE STAVANGER 8. JUNI 2002.

Norges Husflidslag ser med uro på den utvikling som skjer i faget kunst og håndverk i skolen. Ved innføringen av L97 kom det en rekke nye emner i faget. Dette var nødvendig for å gi elevene et utfyllende bilde av det estetiske fagområdet.

Disse nye emnene som langt på vei er teoretisk fundert, bør ikke gå på bekostning av det håndverksmessige innholdet i faget.

Faget må sikres rammer og ressurser som gjør det mulig å gjennomføre en undervisning av håndverksteknikker. Som det er i dag, er det lite rom for praktisk arbeid. Det må gis ressurser som gjør det mulig å dele klassen i mindre grupper.

Fagets innhold må styrkes i lærerutdanningen. Det må være en lik vekting av fagets praktiske og håndverksmessige del – og fagets teoretiske del.

Kunst og håndverk må sikres økonomi slik at det er mulig å kjøpe inn nødvendig utstyr, materialer og annet undervisningsmateriell for å kunne gjennomføre undervisningen på en måte som tilrettelegger for "godt håndverk".

I grunnskolen legges grunnlaget for fremtidige yrkesvalg. I kunst og håndverksfaget legges en forståelse for håndverkskompetansen. Norge trenger håndverkere som arbeider med både tre, tekstil og metall. Norges Husflidslag er bekymret for vår fremtidige evne til å ta vare på våre kulturarven, og vår evne til å utvikle nye kulturminner.

Landsmøtet samlet i Stavanger 7.-9. juni 2002 ber Utdannings og Forskningsdepartementet øke ressursen til faget Kunst og håndverk i grunnskolen. På den måten kan en gjennomføre de faglige intensjonene i L97, og dermed legge til rette for at alle elever får muligheten til å tilegne seg gode kunnskaper og ferdigheter også her.

Med vennlig hilsen
Stavanger 08.06.2002

Anne Dalheim
styreleder